

[Bertel Dahlgaard.]

det ærede medlems mening skulle kunne sikre sig herredømmet over lånemarkedet.

Det synes i det subsidiære forslag helt at være glemt, at staten efter at have afgivet disse 300 mill. kr. selv må gå på lånemarkedet og låne de penge, som den havde indbetalt til bankerne.

Når dette subsidiære forslag ikke er optaget i den fremsendte skitse, går jeg ud fra, at det er, fordi man forstår, at det allerede er kæntrøt ved sit første sammenstød med livets hårde virkelighed. Jeg tror ærlig talt, at det høje ting vil indrømme mig, at der virkelig skal tid til at følge den pengenes runddans, der her er tale om, og som efter al sandsynlighed vil medføre forhøjet rente og fordyret byggeri. Måske er det hensigten at formindske boligbyggeriet; det vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Poul Møller om.

Alle disse ting må imidlertid overvejes og undersøges grundigt, så det hele ligger kryptklart for os. Jeg kan ikke på forhånd sige, at der ikke er enkeltheder i planen, som eventuelt kan indgå i en fornuftig sammenhæng. Rent teoretisk kunne man — det vil jeg også sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der ikke mente, at der lå noget som helst alternativ i dette forslag — tænke sig at lade de direkte skatter indgå i en bunden opsparing og i stedet frigive noget af tøjskatten. Det vil sige, at en konservativ bunden opsparing afløser en anden bunden opsparing. Det er vanskeligt at se fordelene herved.

Jeg har villet fremsætte disse bemærkninger, inden vi igen går tilbage til udvalget og optager de grundige forhandlinger angående de spørgsmål, jeg her har nævnt.

Jeg har ærlig talt ikke kunnet forstå, hvorfor det konservative parti ligesom er imod at drøfte sit eget forslag. Det synes jeg er helt urimeligt, når det radikale parti og jeg nu viser interesse for det og er rede til at gå ind i en positiv forhandling om det. Det er, som om det ærede medlem hr. Poul Møller opfatter alt det, der under andre

forhold plejer at blive betragtet som en høflighed over for et parti, som en uvenlighed; men de bemærkninger, jeg har fremsat, er udtryk for den interesse, jeg har for, at alle disse spørgsmål klares inden valget. Det er jo også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens ønske, at så meget som muligt kommer til at ligge klart inden det tidspunkt, og derunder hører selvfølgelig også — hvad der for det konservative parti må have meget stor interesse — hvilke synspunkter partiet venstre nærer over for den pågældende skitse.

Dette må ligeledes klares, for selv om f. eks. det konservative parti og vi eventuelt kan enes om en eller anden enkelthed i dette forslag, er det jo ikke nok, hvis det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen så kommer og slår det hele i stykker og regeringen eventuelt også er imod det. Altså: klarhed — det er det, vi må se at få frem i den kommende tid.

Søren Olesen: Da udskrivningslovforslaget blev fremsat, var der et par pæne småtræk i det. Der var således en nedsættelse af de mindste indkomstskatter, og der var en forhøjelse af den skattefrie formuegrænse og nedsættelser i skalaen for formuer under 100 000 kr. Jeg må beklage, at man nu har måttet gå fra en del af den foreslåede nedsættelse, nemlig den del, der vedrører ikke-forsørgere. Ganske vist kan ikke-forsørgere jo på forskellig måde have mindre udgifter end forsørgere, men de kan også have større udgifter, som netop er betinget af, at de er enlige personer. Derfor synes jeg, man må beklage, at den oprindeligt foreslåede nedsættelse for denne gruppe er forladt. Det hævdes, at det skyldes tekniske vanskeligheder. Man skulle synes, at disse måtte kunne løses, når så mange dygtige hoveder prøvede på det. Men det er altså den grund, man giver, og da jeg jo ikke har set de eksempler, man henviser til, er jeg ikke i stand til at afgøre, om det er rigtigt. Jeg kan derfor kun beklage, at man ikke har kunnet finde en form, hvorunder man